

کاربرد الگوی ریاضی برای پیش بینی پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پسر پایه چهارم مدارس دولتی شهرستان بروجن بر اساس جو سازمانی مدرسه و رضایت شغلی معلمان

مرضیه رزازی^۱، الهام مرادی امام قیسی^۲

^۱ کارشناس آموزش راهنمایی و مشاوره

^۲ کارشناس آموزش راهنمایی و مشاوره

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، کاربرد الگوی ریاضی برای پیش بینی پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پسر پایه چهارم مدارس دولتی شهرستان بروجن بر اساس جو سازمانی و رضایت شغلی معلمان است. جامعه آماری این پژوهش را معلمان پایه چهارم مدارس دخترانه دولتی روستایی شهرستان بروجن تشکیل میدهد که تعداد آنها ۱۱۷ نفر بودند و بدلیل تعداد کم معلمان روش سرشماری بکار گرفته شد. جو سازمانی مدارس از طریق پرسشنامه جو سازمانی هالپین و کرافت و رضایت شغلی آنان از طریق پرسشنامه استیفن رابینز مورد سنجش قرار گرفت میانگین معدل دانش آموزان هر معلم به عنوان شاخص پیشرفت تحصیلی بکار رفته است. نتایج تحلیلهای رگرسیون چند گانه، حاکی از آن بود که رضایت شغلی از طریق دو متغیر جو سازمانی (بی علاقه گی، روحیه گروهی) قابل پیش بینی و بیشترین اثر مستقیم معنادار بر رضایت شغلی را بی علاقه گی دارد و پیشرفت تحصیلی از طریق رضایت شغلی معلمان و چهار متغیر جو سازمانی (بی علاقه گی، روحیه گروهی، نفوذ، مزاحمت) قابل پیش بینی می باشد. روحیه گروهی بیشترین اثر مستقیم بر پیشرفت تحصیلی را دارد. از ترکیب دو معادله رگرسیون می توان به این نتیجه رسید که روحیه گروهی و بی علاقه گی علاوه بر اینکه رابطه مستقیم با پیشرفت تحصیلی دارند از طریق متغیر رضایت شغلی هم با پیشرفت تحصیلی ارتباط دارند و رضایت شغلی میتواند متغیر واسطه برای پیش بینی پیشرفت تحصیلی از طریق ابعاد جو سازمانی باشد.

واژه های کلیدی: جو سازمانی، رضایت شغلی، پیشرفت تحصیلی.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۴، شماره ۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۷۶-۸۶